

- A közvetlen olvasók számára ismeretlen volt a hívő szenvedés.
 - o „Próbáltatás végett támadt”, „hogy általa gyakoroltassunk” (fenyítés, Zsid 12,11)
- A mai ember menekül mindenféle szenvedéstől – Európában a hívő is.
- A saját bűneim következményeként („mint gonosztevő”).
- Betegség, szegénység, bántások stb.: ezt is másképpen fogadja a hívő, mint a hitetlen. Úgy viseli el, „mint keresztyén”: tudja, hogy Jézus vele van, Őt követi, és ahogy Ő nem védekezett, nem vágott vissza, úgy a hívő sem (2,21-23). Konkrét hátrányokat vállalhat pl. azzal, hogy nem próbál „segíteni magán”. Isten közelségét éli át (Zsolt 73,28), és erről bizonyosságot is tehet. (Sokan valóban elmondják, vagy látszik rajtuk az öröm, súlyos bajaik ellenére.) – Aki menekül, elkerüli, amit lehet, az nem tud „keresztyénként” szenvedni akkor, amikor a szenvedés elkerülhetetlen: zúgolódik.
- Bántások Krisztusért (a benne való hitemért).
 - o ApCsel 5,41; 16,25. Amikor Krisztusért szenvedek, Ő ott van, az Ő szenvedéseiből részesülök (13).
 - o Isten adja, nem a hívő keresi magának. A hívő elfogadja, és dicsőíti Istent.
 - o Péter sokszor átélte, ezért tudja biztatni ezzel a gyülekezeteket. Azok nem próbáltak menekülni a szenvedések, bántások elől, de nem tudták, mit kezdjenek velük.
 - o Átélt az is, amikor még „menekült”, tudja, hogy a Szentlélek tette képessé arra, hogy Krisztusért szenvedést vállaljon. Olyanoknak ír, akik szintén megkapták Isten Lelkét („megnyugszik rajtatok”, 14), ezért képesek vállalni, amit Isten rájuk mér. Ő dönti el, hogy ez mi / mekkora szenvedés legyen.
 - o Üldözés a világ más részein; keresztyénellenesség nálunk is. A világ (nálunk) addig fogja megtérni a hívőket, amíg ez érdeke, pl. szavazatokat vár tőlünk. De egyszer ki kell mondanunk, hogy „Istennek kell inkább engedelmeskednünk”.
- Nemcsak próba: „ítélet az Isten házában”.
 - o Nem a végső ítélet / kárhozat („aki hisz Őbenne, nem jut ítéletre”, Jn 3,18).
 - o Bennünk is van bűn (nemcsak elszigetelt cselekedetek, lehet pl. hamis gondolkodásmód, bűnös szokások), ezeket Isten megítéli.
 - o „Nevel, hogy a világgal együtt el ne vesszünk” (1Kor 11,32). Létkérdés, hogy alávetjük-e magunkat, vagy „kiskapukat” keresünk.
 - o Jelzés a hitetlen világ számára – jelzés nekünk, hogy közeleg a végső ítélet, ezért annál inkább küzdjünk a ránk bízott, még meg nem tért emberek üdvösségéért.
- Nem öncélú ijesztgetés. Jézus előre megmondta. „A szolga nem nagyobb az uránál” – ez akkor is nyilvánvaló volt. Jézust üldözték, szenvedett, meghalt, feltámadt – ránk is ez vár. Rábízta magát az Atyára – nekünk is ezt kell tennünk, jót cselekedve akkor is, ha ebben már nem várhatunk emberi támogatást.